

obuiabunt: nec territus longe fiet a nobis
notus et amicus: ubi nullus erit qui timea-
tur inimicus.

Explicit Tractatus de ps. LXXXVII.

Incipit Tractatus de ps. LXXXVIII.

Psalms istum de quo loqui proposui
mus caritati vestre: donante domi-
no: accipite de spe quaz habemus
in christo Iesu dño nostro: et erigite anios:
quia ille qui pmisit ita cetera cõpletur est:
vt multa cõpleuit. **B**at enī nobis ad eū fi-
duciam: non meritū nostrū: sed illius mise-
ricordia. **E**t ipse est quātum arbitror. **I**n-
tellectus ethan israelite. **U**n̄ iste psal-
mus titulū accepit. **A**udieras enī quis bō
fuerit q̄ vocabat̄ ethan: interpretatio nomi-
nis huius robustum indicat. **E**t nemo in h̄
seculo robustus est: nisi in spe pmisionis
dei. **Q**uātum enim attinet ad merita no-
stra infirmi sum⁹: q̄tum ad eius misericor-
diā robusti sumus. **I**taq; iste infirmus i se:
robustus in misericordia dei inde cepit.

Sermo primus de prima pte
psalmi.

Misericordias tuas domine:
in eternū cantabo. **I**n ge-
neratione et generationem
annūciabo veritatē tuā in ore meo.
Obsequatur membra inquit mea: domino
meo loquor: sed tua loquor: annūciabo ve-
ritatem tuam in ore meo. **S**i non obsequor
seruus non sum: si a me loquor mēdax suz.
Ergo vt et abs te dicā: et ego dicā: duo q̄-
dam sunt: **U**nū tuum: vnū meum: veritas
tua: os meum. **Q**uā ergo veritatem annū-
ciet: quas misericordias cātet audiamus.

Quoniam dixisti in eternū miseri-
cordia edificabit: **H**oc canto: hec ē ve-
ritas tua: huic annūciande seruit os meū.
Quoniam dixisti in eternū misericordia edi-
ficabit. **S**ic inquis edifico vt nō destruas:
quoniam quosdā sic destrues vt nō edifices:
quosdā vō sic destrues vt edifices. **N**isi enī
quidā destruerent vt edificarent: non dice-
retur **I**eremie: **E**cce posui te ad destructi-
onem et ad edificationē. **E**t vtq; omnes q̄
idola colebant: et lapidibus seruebant: in
christo nō edificarent: nisi in pristino erro-
re destruerent. **R**ursus nisi quidaz ita de-
struerent vt non edificarent: nō diceretur:
Destrues eos et nō edificabis illos. **P**ro-
pter eos q̄ qui destruitur et edificant: ne pu-
tarēt edificationē qua edificant esse tpalē:
sicut tpalis fuit ruina in qua destruitur: te-

nuit se iste cui⁹ os seruit veritati dei ad ipaz:
veritatē dei. **I**deo annūciabo: ideo dico:
Quoniam dixisti secur⁹ o homo dico: quā tu
deus dixisti: quia et si ego in verbo meo flu-
ctuarē: verbo tuo cõfirmarer. **Q**uā dixisti.
Quid dixisti: **I**neternū misericordia edifi-
cabit. **I**n celis p̄parabitur veritas
tua. **Q**uomō supius ita in p̄sequētibz.
Misericordias tuas dñe inquit in eternū
cantabo: in generatiōe et generatiōe an-
nūciabo veritatē tuā in ore meo. **D**ixit mi-
sericordias: dixit veritatē: ita rursus vtrū-
q; iunxit: **Q**uā dixisti in eternū edificabit
misericordia: in celis p̄parabit veritas tua.
Et hic repetiuit misericordiā et veritatem.
Unuerse enim vie domini misericordia et
vitas. **N**eq; n. exhiberet vitas i impletōe
pmissorū: nisi p̄cederet misericordia in re-
missionē peccatorz. **B**einde: quā p̄lo israel
etiā fm carnem venienti de semine **A**brae
pmissa erāt multa p̄betice: et ita ille p̄plus
p̄pagatus est in quo implerent pmissa dei.
Nō aut̄ clausit de⁹ fontē bonitatis sue etiā
in alienigenas gentes quas sub angelis cō-
stituerat portiones sibi faciens p̄lin israel.
In hec duo et ap̄plus distincte distribuit mi-
sericordiā dñi et veritatē. **A**it enī christū mi-
nistru fuisse circūcisionis p̄pter veritatē dei
ad cõfirmādas pmisiones patrū. **E**cce qz
nō sefellit deus: ecce qz nō repulit de⁹ ple-
bem suā quā p̄sciuit. **E**tenī cū de casu iude-
orū ageret: ne q̄s putaret sic illos improba-
tos: vt nihil frumēti ex illa ventilatiōe i hor-
reū mitteretur: ait ap̄plus: **N**ō repulit deus
plebē suam quā p̄sciuit. **N**ā et ego israelita
sum. **S**i totū illud spine fuerunt: vnde hoc
granū. **E**tobis loquor. **E**rgo impleta ē ve-
ritas dei in his qui ex israelitis crediderūt:
et venit vn⁹ paries ex circūcisiōe applicās
se ad lapidē angularē. **S**ed ille lapis angu-
lū nō faceret: nisi aliū parietē ex gentibus
susciperet. **I**lle itaq; paries tanq; p̄ proprie-
tinet ad veritatē: iste autē alius ad miseri-
cordiam. **D**ico enī inquit christū ministru
fuisse circūcisionis p̄pter veritatem dei ad
cõfirmādas pmisiones patrum: gentes
aut̄ sup misericordia gloriificare deū. **A**de-
rito in celis p̄parabit veritas tua. **E**tenim
omnes illi israelite vocati apostoli: celi fa-
eti sunt qui enarrant gloriā dei. **D**e his ce-
lis dicat: **C**eli enarrāt gloriā dei: et opa ma-
nuū eius annūciat firmamētū. **E**t nouerit
de his celis dici: certe de his in p̄sequētī
exp̄ssi dictū ē: **N**ō sūt loq̄le neq; sermōes

filia isa.
t in eis.

quorum non audiant voces eorum. Quere quorum: non inuenis supra nisi celorum. Ergo apostoli sunt: quorum in omnibus loquelis vox audita est: ipsi sunt de quibus dictum est: In omnem terram exiit sonus eorum: et in fines orbis terre verba eorum: quia et si assumpti hinc sunt antequam ecclesia impleteret orbem terrarum: tamen verba eorum puenerunt usque ad terminos orbis terrarum. Bene accipimus in his impletum quod nunc legimus: In celis preparabit veritas tua. **Disposui testamentum electis meis: Dixisti:** intellexisti: hoc totum dixisti: Disposui testamentum electis meis. Quod testamentum nisi nouum testamentum: Quod testamentum nisi quod renouamur ad nouam hereditatem: Quod testamentum nisi cuius hereditatis desiderio et amore cantamus canticum nouum: Disposui inquit testamentum electis meis. **Iuravi Dauid seruo meo: Quia securus loquitur iste qui intelligit cuius os seruit veritati. Quonia dixisti securus loquor. Si securum me facis quod dixisti: quanto securiorem quia iurasti: Bei quippe iuratio promissionis est confirmatio. Bene prohibetur homo iurare ne consuetudine iurandi: quod potest homo falli etiam in plurimum plabatur: deus solus securus iurat: quod falli non potest. Videamus ergo quid iurauerit deus. Iuram inquit Dauid seruo meo. Usque in eternum preparabo seminem tuum. Semen Dauid quod est nisi semen Abrae: Quod autem semen Abrae: Et semini tuo inquit quod est christus. Sed forte ille christus caput ecclesie saluator corporis semen est Abrae: et ideo dauid: Nos autem non sumus semen Abrae: Immo vero sumus sicut apostolus ait: Si autem vos christi: ergo Abrae semen estis: secundum promissionem heredes. Sic ergo hic accipimus fratres: usque in eternum preparabo seminem tuum: non tamen illam carnem christi natam ex Maria virgine: sed etiam nos omnes credentes in christo. Illius enim capitis membra sumus. Non potest hoc corpus decollari. Si in eternum caput: in eternum gloriatur et membra ut sit ille christus integer in eternum: Usque in eternum preparabo seminem tuum. **Et edificabo in generatione et generatione: sedem tuam.** Putamus hoc dixit: in eternum quod in generatione et generatione: quonia supra dixerat: in generatione et generatione annuntiabo veritatem tuam in ore meo. Quid est in generatione et generatione: In omnem generationem. Non enim totiens repetendum erat verbum: quotiens generatio venit et transit.**

Ergo multiplicatio generationum in repetitione significata et commendata est. An forte due generationes sunt intelligende sic nosse: sicut iam insinuatam vestre caritati retinetur: Est. n. generatio nunc carnis et sanguinis: erit generatio futura in resurrectione mortuorum. **Predicabit hic christus: predicabit ibi.** Sed hic predicabit ut credatur: ibi predicabitur ut videatur. **Edificabo in generatione et generatione sedem tuam.** Nunc autem christus habet in nobis sedem suam: edificata est sedes eius in nobis. Nisi enim sederet in nobis: non nos regeret: si ab illo autem non regeremur: a nobis ipsis precipitaremur. Sedet ergo in nobis regnans in nobis: sedet iam in illa generatione que fuerit ex resurrectione mortuorum. In eternum christus regnabit in sanctis suis: hoc promisit deus: hoc dixit deus. Si parum est hoc: iurauit deus. Quia ergo non secundum merita nostra: sed secundum illius misericordiam firma est promissio: nemo debet cum trepidatione predicare unde non potest dubitare. Fiat ergo in cordibus nostris robur illud: unde et hanc nomen accepit robustus corde: **Predicemus veritatem dei: eloquium dei: promissa dei: iurationem dei: et his modis omni ex parte firmati predicemus: et portando deum celsi sumus.** **Confitebuntur celi mirabilia tua domine: Non merita sua confitebuntur celi: sed confitebuntur celi mirabilia tua domine.** In omni enim misericordia perditorum: in iustificatione impiorum quid laudamus nisi mirabilia dei: Laudas quod resurrexerunt mortui: plus lauda quia redempti sunt perditum. **Que gratia: que misericordia dei: Vides hominem heri voraginem ebriositatis: hodie ornamentum sobrietatis. Vides hominem heri cenam luxurie: hodie decus temperantie. Vides hominem heri blasphematorum dei: hodie laudatorem dei. Vides hominem heri seruum creature: hodie cultorem creatoris. Ab istis omnibus desperationibus ita homines conuertuntur: non respiciant ad merita sua: fiat celi. Confiteantur celi mirabilia eius: a quo facti sunt celi. Quonia videbo inquit celos opera digitorum tuorum. Confitebuntur celi mirabilia tua domine. Et ut noueritis: quia celi confitebuntur: videte vbi confiteantur. Sequitur enim **Et veritatem tuam in ecclesia sanctorum.** De celis ergo nulla dubitatio est quod intelligant predicatores verbi veritatis. Et vbi confitebuntur celi mirabilia tua: et veritatem tuam: In ecclesia sanctorum.**

Alia lra. Et etenim.

Excipiat ecclesia rorem celorum: sitienti terre pluant celi: et germinet excipiens pluuiam germina bona: opa bona: ne pro bona pluuiam det spinas: et pro horreo expectet ignem. Confitebunt celi mirabilia tua dñe: et veritatē tuā in ecclesia sanctorum. Celi ergo confitebunt mirabilia tua et veritatē tuā. Totū quicquid pdicant celi ex te est: et de te est: et ideo securi pdicant. Florūt em̄ quem pdicāt: qz nō possunt de pdicato erubescē. Quid pdicant celi: Quid cōfitebunt i ecclesia sanctorum? Quoniā q̄s in nubibus equabit dño: hoc celi confitebunt: hoc celi pluent. Quid: Qm̄ quis i nubibus equabit dño: Inde securi pdicatores: qm̄ nemo in nubibus equabit dño. Magna laus vobis videt fratres: nō eq̄ri nubes creatori. Si intelligat sine mysterio ad litterā: nō magna laus est dño: nō equari nubes. Quid em̄: Stelle que sūt sup nubes equant dño. Quid em̄: Sol et luna angeli celi cōparari potuef̄t dño. Quid ē qd̄ p̄ magno ait: Qm̄ quis in nubib⁹ equabit dño: Intelligim⁹ fratres nubes istas sicut celos pdicatores esse veritatis: p̄phetas: apostolos: annūciatores verbi dei. Nā ista omnia genera pdicatorum nubes esse dictas ex illa p̄phetia intelligim⁹: vbi deus iratus vinee sue dixit: Nā dabo nubib⁹ meis ne pluant sup eam imbrē. Quā vineā explicat et designat aptissime dicens: Vineā dñi sabaoth dom⁹ israel est. Ne tu aliter intelligas vineā: et relictis omnib⁹ significatis terram scruteris: Vineā inq̄t dñi sabaoth domus isrl est. Nō intelligat aliud: sed intelligat dom⁹ israel se esse vineā meā: se intelligat mihi nō dedisse vñā sed spinas: se intelligat ingrātā extitisse plātatori atq; cultori: ingrātā extitisse irrigatori. Ergo si vineā dñi sabaoth dom⁹ israel est: quid dixit iratus: Nā dabo nubibus meis ne pluāt sup eam imbrē. Et reuera ita fecit: Nā isti sunt apostoli tanq̄ nubes vt pluerent iudeis: et illi verbū dei repellētes: q̄a p̄ vñis spinas dederunt: dixerunt apostoli: Ad vos missi eram⁹: sed qz repulisti verbū dei: imus ad gētes. Ex illo ceperūt nubes nō pluerē pluuiam sup vineā illam. Si igit nubes pdicatores sunt veritatis: queram⁹ primo quare sint nubes: Idez quippe celi: idem nubes: celi p̄pter fulgorem veritatis: nubes p̄pter occulta carnis. Nubes em̄ om̄es nebulose sunt p̄pter mortalitatē: et veniūt et transeūt p̄pter ip̄a occulta carnis: id est occulta nu-

bū. Ait ap̄lus: Nolite ante temp⁹ quicq; iudicare: donec veniat dñs et illuminabit ab scōdita tenebrarū. Nūc q̄ quid loquat hō vides: quid gestet in corde: nō vides. Qd̄ exprimit de nube vides: qd̄ seruat in nube nō vides. Cui⁹ em̄ oculi nubem penetrāt: Ergo nubes in carne pdicatores veritatis: Venit ip̄e om̄niū creator i carne. Sed q̄s i nubibus equabit dño: Et quis similis erit dño in filiis dei? Ergo nemo i filiis dei: similis erit filio dei. Et ip̄e dictus est filius dei: et nos dicti sumus filij dei. Sz q̄s similis erit dño in filiis dei: Ille vn̄cus nos multi: Ille vn⁹: nos i illo vnū: Ille natus: nos adoptati. Ille ab eterno fili⁹ vni-genitus p̄ naturā: nos a tpe facti p̄ gratiā. Ille sine vllō peccato: nos per illū liberati a peccato. Quis ergo in nubibus equabit dño: aut q̄s similis erit dño i filiis dei? Bicornis nubes p̄pter carnē: et sumus pdicatores veritatis p̄pter imbrē nubium. Sed caro nra aliter venit: caro illi⁹ aliter. Bicornis et filij dei: sed ille aliter filius dei. Ille nubes ex virgīe: ille fili⁹ ex eternitate equalis patri. Quis ergo in nubib⁹ equabit domino: aut q̄s filius erit dño in filiis dei? Bicornis ip̄e dñs vtrū similit̄ inueniat. Quē me dicūt homines esse filiū hominis: Ecce em̄: qz videor: qz cōspicior: qz inter vos ambulo: et fortasse p̄sentia vilui: dicite: quē me dicūt homines esse filiū hominis: Certe q̄ filiū hominis vident: nubē vident: dicant vel dicite: quē me dicūt homines esse. Et responderūt dicta hominū: Alij dicunt Hieremiā: alij Heliam: alij Johannē baptistam: aut vnū ex p̄phetis. Nominatae sunt multe nubes et filij dei. Etenim quia iusti et sancti: vtiq; et ipsi filij dei: Hieremiās: Helias: Johannes: filij dei: et nubes: quia pdicatores dei. Bixistis q̄s nubes me hoīes esse putēt: et in q̄bus filiis dei me hoīes numerēt: dicite et vos: quē me dicitis esse. Rā dēs Petr⁹: p̄ omnib⁹: pro vnitāte vn⁹: Tu es inq̄t christus filius dei viui. Quoniā quis in nubibus equabit domino: aut quis similis erit domino inter filios dei? Tu es christus filius dei viui: non quomō filij dei: qui tibi nō equātur. Venisti in carne: sed nō quomodo nubes que tibi non equātur. Quis enim tu: cui respondet: Tu es christus filius dei viui: quem putauerunt alij homines non sancti: non iusti: vnū ex p̄phetis: aut Heliam: aut Hieremiā: aut Johannē baptistā: Quis ergo es tu: Audi quod se-

Alia fra. tñō habet.

Alia lra.
f q glorificaf.
f sanctorz.

Alia lra.
f super.

quitur. **Deus** glorificandus i cōsi-
lio iustoz: Quis ē in nubib⁹ eq̄bit dño:
aut q̄s filis erit dño in filiis dei: qñ ille deus
est glorificand⁹ i cōsilio iustoz: Qm̄ nō p̄t
eq̄les illi esse: cōsiliū ip̄oz sit credere in illū.
Qm̄ nō p̄t eq̄les illi esse nubes z filij dei:
restat p̄siliū aie hūane fragilitatē: vt q̄ gl̄iat
in dño gl̄ozief. **De⁹** glorificandus ē in p̄silio
iustoz. **Magn⁹** z **terribilis** in oēs q̄
in circuitu ei⁹ sunt. **Ubiq̄** deus. Qui ē
in circuitu ei⁹ sunt: q̄ vbiq̄ est: Si em̄ habet
aliquos in circuitu: q̄si vndiq̄ finit⁹ intel-
ligit. Porro si verū dictū est: a deo z de deo:
magnitudinis eius nō est finis: q̄ remanēt:
qui sunt i circuitu ei⁹: nisi q̄ ille q̄ vbiq̄ est:
voluit p̄ carnē in vno loco nasci: in vna gē-
te cōuersari: i vno loco crucifigi: ex vno lo-
co resurgere: ex vno loco in celū ascēdere:
Ubi hoc fecit: in circuitu ei⁹ gentes sūt. Si
ibi remaneret: vbi ista fecit: nō esset magn⁹
z **terribilis** i oēs q̄ in circuitu ei⁹ sūt. Quia
vō ibi sic p̄dicauit: vt inde sui nomis mitte-
ret p̄dicatores p̄ oēs gentes toto orbe ter-
rarū faciēdo miracula p̄ seruos suos: fact⁹
ē magn⁹ z **terribilis** in oēs q̄ in circuitu ei⁹
sunt. **Dñe** de⁹ virtutū q̄s filis ti-
bi: **potens** es dñe z **veritas** tua in
circuitu tuo. **Magna** potētia tua: tu fe-
cisti celū z terrā z oīa q̄ in eis sunt: sed plus
est misericordia tua q̄ exhibuit veritatez in
circuitu tuo. Si em̄ ibi solū p̄dicareris vbi
nasci: vbi pati: vbi resurgere: vñ ascēdere
voluisti: impleta esset illa veritas p̄missi dei
ad p̄firmādas p̄missiōes patrū: sed nō im-
plerē: **Gentes** autē sup̄ misericordia glori-
ficare deū: nisi illa veritas expāderet: z ab
illo loco vbi apparere voluisti i circuitu dis-
funderet. Tu quidē illo loco de nube pp̄ria
intonuisti: h̄ ad rigandū i circuitu gentiū:
alias nubes misisti. **Vere** potens implesti
q̄ dixisti: **Amodo** videbitis filiu z homis
venientē i nubib⁹ celi. **Potēs** es dñe z **ve-**
ritas tua in circuitu tuo. Sed cū cepit veri-
tas tua in circuitu predicari: vtiq̄ fremue-
rūt gentes: z p̄p̄ti meditati sunt inania: asti-
terūt reges fr̄e: z p̄ncipes p̄uenerūt in vñū
aduersus dñm: z aduers⁹ christū ei⁹. **Utiq̄**
cum cepisset veritas tua p̄dicari in circuitu
tuo: tanq̄ venires ad ducendā pugem ex
alienigenis: occurrit leo fremēs z suffocat⁹
ē a te. **Hoc** em̄ p̄figuratur est i **Samson**: et
illis verbis meis sine nomie illi⁹ dictis non
acclamaretis: nisi agnōsceretis. **Audistis**
em̄ vt illi q̄ soletis cōplui a nubib⁹ dei: ergo

veritas tua i circuitu tuo. Sed qñ sine p̄se-
cutionib⁹: qñ sine p̄tradictionib⁹: cū dictū
sit: eum natū in signū cui cōtradicit: Quia
ergo illa gens vbi nasci: vbi cōuersari vo-
luisti: tanq̄ terra erat sepata a fluctib⁹ gen-
tiū: vt appareret arida cōpluenda: relique
autē gentes mare erāt in amaritudine steri-
litas sue: q̄d faciēt p̄dicatores tui spargē-
tes veritatē tuā in circuitu tuo: qñ fremūt
fluctus maris: q̄d facient. **Tu dñaris**
potestati maris: **Nā** q̄d fecit mare seui
endo: nisi diē quē hodie celebram⁹. **Mar-**
tyres occidit: semina sanguis spargit: seges
ecclesie pullulabit. **Secure** q̄ p̄gāt nubes:
diffundāt veritatē tuā in circuitu tuo: non
timeāt rabidos fluct⁹: **Tu dñaris** potesta-
ti maris. **Adouet** quidē mare: z cōtradicit
mare: p̄strepit mare: sed fidelis deus q̄ non
vos sinat tēptari sup̄ id q̄d potestis. Quia
ergo fidelis ē qui nō vos sinat tēptari sup̄
id q̄d potestis. **Adotū** autē fluctuū eius
tu **mitigas**. **Beniq̄** vt placaretur mare:
imo vt enervaret rabies maris: quid in ip̄o
mari fecisti. **Tu hūiliasti** sic **vulne-**
ratum **superbū**: Est quidā supbus dra-
co in mari: de quo alia scriptura dicit: mā-
dabo draconi ibi vt mordeat eū. Est dra-
co de quo dicit: draco hic quē finxisti ad il-
ludendū ei: cui⁹ caput cōtundit sup̄ aquā.
Tu inq̄t hūiliasti sicut vulneratū supbum.
Hūiliasti te: z hūiliatus ē supbus. **Super-**
bus etiā p̄ supbiā: supbos tenebat: hūiliat⁹
ergo magnus: credēs autē in eū factus est
paru⁹. **Bū** nutrit paru⁹ exēplo magnificati
pui q̄d tenebat diabol⁹ p̄didit: q̄ supb⁹ nō
nisi supbos tenebat. **Bato** tanto humilita-
tis exemplo: didicerūt homines damnare
superbiam suam: imitari humilitatem chri-
sti. Ita ergo ille perdendo q̄s tenebat etiā
ipse hūiliatus est: non correctus sed pro-
status: **Tu** hūilasti sicut vulneratum su-
perbum. **Hūiliatus** es z hūilasti: vul-
neratus es z vulnerasti. **Neq̄** em̄ eum nō
vulneraret sanguis tuus qui effusus est: vt
deleteret chirographum peccatorum. **Unde**
enim superbiebat: nisi quia cautionem con-
tra nos tenebat: **Hanc** tu cautionem: hoc
chirographum tuo sanguine deleuisti. **Illū**
ergo vulnerasti: cui tot abstulisti: **Vulnera-**
tum enim intelligas diabolū: non pene-
trata carne quam non habet: sed percusso
corde vbi superbus est. **Et** in brachio
virtutis tue dispersisti inimicos tu-
os. **Tui** sūt celi z tua ē terra: **A** te

Alia lra.
f nō habet.

pluant: super tuam pluant. Tui sunt celi p quos predicata est veritas in circuitu tuo: tua est terra que excipit veritatē in circuitu tuo. **B**enignus quod d illa pluuia factū ē: **B**enignus ē terrarū et plenitudinē ei⁹ tu fundasti: aquilonē et maria tu creasti. **N**ō enim aliquid cōtra te valet: ptra creatorē suū. Et malicia quidē sua p sue voluntatis puerilitatē seuire potest mūdus: nūq̄ tamē excedit modū positum a creatore qui fecit omnia. Quid ergo timeo aquilonez? Quid timeo maria? Est quidē in aquilone diabol⁹: qui dixit: **N**onā sedē meaz in aq̄lone: et ero sicut altissimo: sed hūiliaſti sicut vulneratū sup̄bū. Ergo qd̄ i illis tu fecisti: plus valet ad dñationē tuā: q̄ illoz voluntas ad maliciā suam. Aquilonē et maria tu creasti. **T**habor et hermon in nomine tuo exultabunt. **M**ontes isti intelligunt: sed aliqd̄ significant. Thabor et hermon in nomine tuo exultabunt. Thabor interpretari dicit: veniens lumen. Sed vñ venit lumen: de quo dictū est: **T**uos estis lumen mundi: nisi ab illo de quo dictum est: **E**rat lumen verū quod illuminat omnē hominē venientē in hunc mūdū: **I**llud ergo lumen: quod est lumen mūdi ab illo lumine venit quod nō aliunde accendit: vt timendum sit ne extinguat. Ergo venit lumē ab illo: lucerna illa que nō ponit sub modio: sed super candelabrū: veniens lumen thabor. Hermon interpretat anathema eius. **A**derito venit lumen: et factum est anathema eius. **L**ui nisi diaboli vulnerati sup̄bie. **E**t ergo illumināremur abs te: datum est vt anathema nobis esset: qui nos in suo errore et sup̄bia detinebat: a te nobis est. Ergo thabor et Hermon in nomine tuo exultabunt: nō in meritis suis: sed in nomine tuo. **B**icent enim isti: **N**ō nobis domine nō nobis: sed nomini tuo da gloriā: ppter mare seuiens: ne forte dicant gentes: vbi ē deus eorum. **T**ui brachiū cum potentia. **N**emo sibi aliquid arroget: tui brachium cū potentia. **A** te facti sumus: a te defensi sumus. **T**ui brachiū cū potentia. **C**o firmes manus tua et exaltet dextera tua: iusticia et iudiciuz pparatio sedis tue. **A**parebit i fine iusticia tua et iudiciū tuum: nūc occulta sunt ista. **E**t de iudicio tuo dicit i alio psalmo: **P**ro occultis filiis: erit manifestatio iudicij tui et iusticie tue. **P**onent quidā ad dexterā: et quidam ad sinistrā: et expauescent infideles

cum viderint qd̄ modo irridentes nō credunt: gaudebūt iusti cum viderint qd̄ mō non vidētes credunt. **I**usticia et iudicium preparatio sedis tue. **T**uq̄ in die iudicij: **N**ūc ergo quid? **M**isericordia et veritas p̄eunt faciem tuam: **P**reparationē sedis tue. **I**usticiā tuā et iudiciū tuuz v̄tuz timerē: nisi antecederet te misericordia et veritas tua. **Q**uid timeā in fine iudicia tua: quādo p̄cedente misericordia tua deles peccata mea: et exhibendo veritates implez p̄missa tua: **M**isericordia et veritas tua p̄eunt faciem tuam. **U**niuerse inq̄t viedomni misericordia et veritas. **I**n his omnibus nō exultabim⁹: aut qd̄ exultam⁹ capiem⁹: aut v̄ba sufficient leticie nostre: aut lingua idonea erit explicare gaudiū n̄m: **S**i ergo nulla verba sufficiūt. **B**eat⁹ populus sciens iubilationē. **S** beate popule: putas intelligis iubilationē? **N**ullo modo beat⁹ es: nisi intelligas iubilationē. **Q**uid est intelligas iubilationē: **S**cias vñ gaudeas: quod v̄bis explicare nō possis. **G**audiū em̄ tuum nō de te: vt qui gloriatur in domino gloriatur. **N**oli ergo exultare in superbia tua: sed i gratia dei. **G**ides ipam gratiā tantā esse: cui lingua explicande nō sit idonea: et intellexisti iubilationē. **B**enignus si intellexisti in gratia iubilationē ipsius gratie: audi cōmēdationē. **B**eat⁹ certe populus sciens iubilationē. **Q**uā iubilationē? **V**ide si nō de gratia: vide si non de deo: et oīno non de te. **D**ñe in lumine vultus tui ambulabūt: **T**habor ille veniens lumen: nisi in lumine vultus tui ambulet: v̄to sup̄bie lucerna extinguit. **D**ñe in lumine vultus tui ambulabūt. **E**t i nomine tuo exultabūt tota die. **T**habor ille et hermon in nomine tuo exultabunt. **S**i volunt tota die in nomine tuo: sin autē: exultabūt in nomine suo: nō tota die exultabunt. **N**on em̄ in gaudio p̄seuerabūt quādo de seipsis gaudebūt: et per superbiā cadent. **E**rgo vt tota die exultent: in nomine tuo exultabūt. **E**t in iusticia tua exultabunt. **N**on in sua iusticia: sed in tua: ne sint zelum dei habentes: sed non fm̄ scientiam. **Q**uidam enim notantur ab apostolo quod zelum dei habeant: sed non fm̄ scientiam. **I**gnorantes dei iusticiam: et suam iusticiam volentes cōstituere: et nō in lumine tuo exultātes iusticie dei nō sunt subiecti. **S**ed vñ: **Q**uia zelū dei habet: sed nō fm̄ scientiā. **P**opulus aut sciens iubilationē: illi em̄ nō fm̄ scientiam

Alia lfa. t terre. t mare.

Alia lfa. t p̄cedent.

Alia lfa. t qui scit.

Alia lfa. t firmes.

tiam. Beatus autē populus nō nesciens: sed sciens iubilationē: vnde debet iubilare: vnde debet exultare: nisi in nomine tuo ambulās in lumie vultus tui: Et exultari quod dem merebit: sed in tua iusticia. Auferat de medio iusticiā suam: et humiliet: veniet dei iusticia et exaltabit. Et in iusticia tua exaltabit. Quoniam gloria virtutis eorum tu es: et in benedictione tua exaltabit cornu nostrum. Quia tibi benedixit: nō quod nos digni sumus. Quoniam dñi est susceptio: Nam ego vt cumulus arene impulsus suus vt caderem: et cecidisset: nisi dñs suscepisset me. Quoniam dñi est susceptio. Et sancti israel regis nostri. Ipse susceptio: ipse te illuminat: in eius lumie tutus es: in eius lumie ambulat: iusticia eius exaltaris: ipse te suscepit: infirmitatē tuam ipse custodit: ipse te facit robustū de se: nō de te. Tūc locutus es in aspectu filijs tuis et dixisti: Locutus es in aspectu tuo: reuelasti hoc prophetis tuis. Ideo locutus es eis in aspectu: id est in reuelatione: vñ prophete vidētes dicebant. Considerunt quiddā intus quod dicerēt foris: et in occulto audierūt quod palā p̄dicauerūt. Tūc locutus es in aspectu filijs tuis et dixisti. Posui adiutorium super potentem: Intellexisti quē potentē. Exaltaui electum de populo meo. Intellexisti quē electum: quē tā gaudetis exaltatum. Inuenti David seruum meum: Iustum David: ex semine David. In oleo sancto meo unxi eum. De illo enim dicit: Unxit te deus deus tuus: oleo exultationis p̄ participibus tuis. Manus enim mea auxiliabit ei: et brachium meum confirmabit eum. Secundum quod susceptio hominis facta est: sicut quod caro in utero virginis assumpta est: sicut quod ab illo qui in forma dei equalis est patri: forma serui suscepta est: et factus est obediens usque ad mortē: mortē autē crucis. Non proficiet inimicus in eo: Sequitur quidē inimicus: si nō proficiet in eo. Solet quidē nocere: sed nō nocebit. Quid est quod affliget: Exercet: nō nocebit. Proderit seuitendo: quia in quos seuit coronabunt vincendo. Quid. n. vincit: si nihil contra nos seuit: Aut vbi adiutor noster deus: si nos nō dimicamus: Inimicus quod faciet quod suum est. Sed non proficiet inimicus in eo. Et filius iniquitatis nō apponet nocere ei. Et cōcidā inimicos eius a facie illius. Cōcidunt a p̄spiratione sua: et quod credunt cōcidunt. Paulatim enim credunt: tanquam cōminuto capite vituli

venient in potu ipsi dei. Cōminuit enim caput vituli Moyses: et sparsit in aqua: et dedit bibere filijs israel. Cōminuitur oēs infideles: credunt paulatim: et a populo dei bibuntur: in corpus christi transficiunt. Et cōcidā inimicos eius a facie illius. Et eos qui oderunt eum fugabo. Fugabo ne noceant. Sed fugatorum istorum forte aliqui dicunt. Quo ibo a spiritu tuo: et a facie tua quo fugiā: Et vidētes nō se habere quo fugiāt ab omnipotēte: p̄uersi fugiūt ad omnipotēte. Et eos qui oderunt eum fugabo. Et veritas mea et misericordia mea cum ipso est: Uniuerse vie domini misericordia et veritas. Admētote quātū potestis: quod sepe nobis cōmēdent duo hec: vt reddam illa deo. Sicut enim ipse exhibuit nobis misericordiam: vt deleter peccata nostra: et veritatem vt impletur p̄missa sua: sic et nos ambulantes in via eius debemus ei reddere misericordiam et veritatem: misericordiam vt misericordiam misereamur: veritatem vt nō inique iudicemus. Non tibi tollat veritas misericordiam: nec misericordia impediatur veritatem. Si enim p̄ misericordiam iudicaueris p̄tra veritatem: aut quasi rigida veritate oblitus fueris misericordiam: nō ambulabis in via dei vbi misericordia et veritas occurrerūt sibi. Et in nomine meo exaltabit cornu eius. Quid opus est vt imoremur: Christiani estis: christum agnoscite. Et ponā in mari manū eius: Hoc est dñabitur gentibus. Et in fluminibus dexteram eius. Flumina currūt in mare: cupidi homines in amaritudinē huius seculi plabunt: omnia tñ genera ista christo subdita erunt. Ipse inuocabit me pater meus es tu: deus meus et susceptor salutis mee. Et ego primogenitum ponā eum: excelsum apud reges terre. Martyres nostri quorum natalicia celebramus sanguinem suum p̄pter hec credita: et nō dum visa fuderunt: quātō fortiores nos esse debemus videndo p̄ quod illi crediderunt. Excelsum enim apud reges terre. Illi nō dum viderunt christum: ad huc principes cōueniebant in vnum aduersus dominum et aduersus christum eius. Nō dum impletū erat quod in ipso psalmo sequitur: Et nūc reges intelligite: erudimini omnes qui iudicatis terram. Jam ergo factus est christus excelsus apud reges terre. In eternum seruabo illi misericordiam meam: et testamentum meum fidele ipsi. Prop̄ ipsum

Alia lra. t Quia t assumptio nostra.

Alia lra. t visione. t sanctis

Alia lra. t in potente. t Et t plebe mea.

Alia lra. t nō habet.

Alia lra. t libil.

Alia lra. t ipsius.

Alia lra. t odiētes cum in fugā cōuertam.

Alia lra. t nō habet.

Alia lra. t illum. t p̄ regib.

fidele testamētū: in ipso mediātū ē testamētū: ipse mediator testamēti: ipse signator testamēti: ipse fideiussor testamēti: ipse testis testamēti: ipse hēditas testamēti: ipse coheres testamēti. Et ponam in seculū seculi semen eius: Non tantū in hoc seculo: sed in seculū seculi: quo transibit utiq; semen ei⁹. **Q**ue ē hereditas ei⁹: Semen Abrae qd est christ⁹. Si autē vos christi: ergo Abrae semē estis: et si in eternū acceptū in hereditatē: ponet in seculum seculi semē eius. **E**t thronū eius sicut dies celi. Throni regum terrenorū sicut dies terre. Alij sunt dies celi: alij sunt dies terre. Dies celi anni sunt illi: de quib⁹ dicitur: Tu autē idem ipse es et anni tui nō deficient. Dies terre succedentib⁹ vrgentur: pcedentes excludunt: nec q̄ succedūt manent: sed veniūt vt eāt: et pene anteq̄ veniāt eunt. Isti sūt dies terre. Dies autē celi qui et vn⁹ dies celi: et illi anni nō deficientes: nec initū habent: nec terminū: nec vllus dies ibi angustatur inter hesternū et crastinū. Nemo ibi expectat futurū: nemo ibi perdit preteritū: sed dies celi semp p̄sentes sūt: vbi erit thronus eius in eternū. **Q**uod restat: si placeat seruemus. Quā longus est psalmus: et adhuc vobiscū aliqd in nomine christi acturi sumus. Reficite q̄ vires: nō dico animi vestri: nā video q̄ animo infatigabiles estis. Sed ppter seruos anime vt durēt in ministerio corpora vestra: aliquātulū reficite mini. **E**t refecti: ad cibos redite.

Sermo quintus: de scda parte eiusdem psalmi.

Reliqua psalmi de quo in matutino locuti sum⁹ animū intēdite: et pium debitū exigite: eo reddituro p nos: qui fecit et nos et vos. Bns christus in superioribus psalmi ex p̄misso dei annuciabat: et adhuc in his verbis etiā que tractaturi sumus ipse annūciatur. **B**e illo em̄ in cetera paulo supius dictū erat: Et ego primogenitū ponam eū: excelsum apud reges terre. In eternū seruabo illi misericordias meā: et testamētū meū fidele ipsi. Et ponā in seculū seculi semē eius: et thronū eiu⁹ sicut dies celi. **B**e his et de oibus sup ab ipso exordio que potuim⁹ diximus. **S**equitur autē. **S**i dereliquerint filij eius legē meā: et in iudicijs meis nō ambulauerint. **S**i iustificationes meas p̄phanauerint: et mādata mea nō custodierint. **V**isitabo

in vrga iniquitatē eorū: et in flagellis delicta eorum. **M**isericordiā vero meā nō dispergam ab eo: neq; nocebo i veritate mea. **N**e q; p̄phanabo testamētū meū: et que pcedunt de labijs meis nō reprobabo. **M**agnū firmamētū: firmamētū p̄missiōis dei. Filij b⁹ Dauid: filij sūt sponsi. Omnes q̄ christiani filij eius dicitur. **M**ultū est autē quod p̄mittit deus: q̄ si christiani: hoc est filij eius dereliquerint inquit legē meā: et in iudicijs meis nō ambulauerint: si iustificationes meas p̄phanauerint: et mandata mea nō custodierint: nō cōtemnā eos: neq; in perditionem dimittā eos. **S**ed quid faciā: **V**isitabo in vrga iniquitates eorū: et in flagellis delicta eorū. **N**on ergo tantū misericordia vocantis est: sed et verberātis et flagellantis. **S**it itaq; manus paterna sup te: et si filius bonus es: noli repellere disciplinā patris tui. **Q**uis est em̄ filius cui nō dat disciplinā pater eius: **B**et disciplinā dum nō auferat misericordiā. **C**edat cōtumacē: dum tamē reddat hereditatē. **T**u si p̄missa patris bene agnouisti: non timeas flagellari sed exheredari. **Q**uē em̄ diligit deus corripit: flagellat autē omnē filium quē recipit. **D**eccator filius dedignat flagellari: cum sine peccato videat vnicū flagellatū. **V**isitabo ergo ait in vrga iniquitates eorum. **S**ic et **A**postolus cōminatur. **Q**uid vultis: **I**n vrga veniaz ad vos: **A**bsit vt dicerent p̄ filij: si cū vrga ventur⁹ es: noli venire. **M**elius est em̄ erudiri in vrga patris: q̄ in blandimēto perire p̄donis. **V**isitabo inquit in vrga iniquitates eorū: et in flagellis delicta eorū. **M**isericordias vero meā non dispergā ab eo. **A** quo: **A** b illo scz Dauid cui talia p̄missi: quem vixi in oleo sancto meo p̄ p̄cipibus suis. **A**gnoscatis eū a quo nō disperget deus misericordiā suā. **N**e quis forte sollicit⁹ dicat: q̄n quidē christū dicit: a quo se misericordias suam nō disperfurū esse confirmat. **Q**uid ego peccator: **N**unq̄d em̄ hoc dixit: **M**isericordiā autē meā nō dispergā ab eis: **V**isitabo inquit in vrga iniquitates eorū: et in flagellis delicta eorū. **E**xpectabas ad securitatē tuā: misericordiam vero meā nō dispergam ab eo. **E**t quidē hoc nōnulli codices habent: sed emēdatiores nō habent: tñ et q̄ hoc habent nihil ab re habēt. **Q**uomō em̄ a christo misericordiā suam nō dispergit:

Alia lra.
† verberibus
peccata.

Alia lra.
† faciā irrita.

Alia lra.
† autem.

Alia lra.
† iusticias.

Quid ipse saluator corporis: vel in terra: vel in celo peccauit: qui sedet ad dexteraz eius: et interpellat pro nobis: A christo tñ sed a mēbris eius: a corpe eius qđ est ecclesia. Sic em̄ p magno dic qđ ab illo nō dispergat misericordiam suā: quasi nō agnosci mus vnigenitū filiū qui est in sinu patris. Nō em̄ p psona sua ibi cōparatur homo: sed vna psona est de⁹ et homo. Ergo ab eo nō dispergit misericordiā suā: cū a mēbris eius: cū ab eius corpore nō dispergit misericordiā suā: in quo et ipse in terra psecutiones patiebat cū iam sederet in celo: et de celo clamabat: Saule saule: nō quid psequeris seruos meos: nec quid psequeris sanctos meos: nec quid psequeris discipulos meos: sed qđ me psequeris: Sicut ergo cū cum sedentē in celo nemo psequeretur clamauit: quid me psequeris: cū caput membra sua cognosceret: et a cōpage corpis sui caput caritas nō separet: sic cū misericordiam suā nō dispergit ab eo: a nobis vtiq; nō dispergit qui sumus mēbra ei⁹ et corp⁹ eius: nec ideo tñ debemus securi peccare: et puerse nobis polliceri: qm̄ qđquid fecerimus nō perim⁹. Sunt em̄ quedā peccata: et quedā iniquitates: de quib⁹ quidē differē atq; diffinire: aut impossibile nobis est: aut si iam esset possibile certe tempore longū esset. Mem̄. n. pōt se dicere eē sine pctō: qz si dixerit mentief. Si em̄ dixerim⁹ quia peccatū nō habem⁹: nosmetipsos decipim⁹: et veritas in nobis nō est. Ergo vnusq; p peccatū suis necessario flagellat: sed ab eo si christian⁹ est dei misericordia nō dispergitur. Plane si in tantas ieris iniquitates vt repellas a te vīrgā verberātis: si repellas manū flagellātis: et d̄ disciplina dei indigneris: et fugias a patre cedente: et nolis eū verberantē patrē pati: qz nō parcat peccanti: tu te alienasti ab hereditate: ipse te nō abiecit. Nā si maneres flagellatus: nō remaneres exheredat⁹. Ad misericordiā vō inq̄t meā nō disp̄gā ab eo: neq; nocebo in vītate mea. Ad h̄ em̄ nō disperget misericordia liberātū: vt nō noceat veritas vindicātis. Neq; pphanabo testamentū meū: et que pcedunt de labijs meis nō reprobabo. Nō qz filij ei⁹ peccāt: iō ego mēdax inueniar: pmissi facio. Pone qz volūt illi etiā cū desperatione peccare: et stare oīno in peccato: vt offendāt oculos patris: et exhereditari mereant: nonne ipse est de⁹: de quo dictū est: *Be lapidib⁹ istis suscitabit filios Abrae: Itaq; dico vo-*

dis fratres: multi christiāi tolerabilif peccant: multi flagello a peccato corriguntur: et emendant: et sanant: multi oīno auersi dura ceruice obnitētes aduersus disciplinaz patris: et ipam oīno dei hereditatē recusantes: habētes tñ signū christi: eūt in tales iniquitates: vt nō possit nisi recitari cōtra eos: qm̄ qui talia agūt regnū dei non possidebūt. Nō tñ ppter hos remanebit christus sine hereditate: nō ppter paleā etiā frumēta interibūt: nō ppter pisces malos nihil ex illa sarena mittetur in vascula. Nouit dominus qui sunt ei⁹. Secur⁹ em̄ pmissi qui nos añq; essemus pdestinauit: quos autē pdestinauit illos et vocauit: quos autē vocauit ipsos et iustificauit: quos autē iustificauit illos et glouificauit. Peccēt quātū volunt desp̄ati: respondeāt mēbra christi: Si deus p nobis qđstra nos: Nō ergo nocebit de⁹ in veritate sua: nō erit fallax: nec pphanabit testamentū suū. Manet imobile testamentū eius: qz ipse sibi psciens pdestinauit heredes: et que pcedunt de labijs ei⁹ nō reprobabit. Audisti cōfirmationem tuā: audi securitatē tuā: si te in mēbris christi esse cognoscis. Semel iuravi in sancto meo si *Dauid* mentiar: Expectas: vt itez iuret de⁹. Quoties iuraturus est: si semel iurādo mentif: *Unā* iurationē p vita nra habuit: q̄ p nobis ad mortē vnicū suū misit. Semel iuravi in sancto meo si *Dauid* mētar. Semē eius in eternū manebit. In eternū manet semē eius: qz nouit dñs qui sunt eius. Et *sedes ei⁹* sicut sol in cōspectu meo: et sicut luna pfecta in eternū: et testis in celo fidelis. Sedes eius quibus dominat: in quib⁹ sedet: in quib⁹ regnat. Si sedes ei⁹ et mēbra eius: qz etiā membra nostra sedes sunt capitis nostri. Videte quē admodū cetera oīa membra nostra caput portent. Caput autē ipm̄ super se nō portat aliqd: si ipm̄ portat a ceteris mēbris nris: q̄si totū corpus hoīs sedes sit capitis. Sedes ergo eius oīs in quib⁹ regnat deus. Sic erūt inq̄t oēs in p̄spectu meo sicut sol: qz iusti fulgebunt in regno patris mei sicut sol: sed sol spūaliter nō copozaliter: sicut luget iste de celo quē facit oriri sup bonos et malos: et pluit sup iustos et iniustos. Beni qz iste sol in cōspectu est nō solū hoīm: vtz etiā pecorū minutissimarūq; muscarū. Nō em̄ quozlibet viliūmorū aialium nō videt solē istū: At vero de isto sole quid ait:

Alia lra.
I thronus

Psalmus

pprie: Sicut sol in cōspectu meo. Non in cōspectu hominū: nō in cōspectu carnis: nō in cōspectu mortaliū aiāliū: sed in cōspectu meo. Et sicut luna. Sed que luna? Perfecta ietnū. Etenī z si pficit luna ista quā nouim⁹: alio die icipit minui postea q̄ pfecta fuerit. Sicut luna inquit pfecta in eternum: sic pficietur sedes ei⁹ tanq̄ luna. Sed luna in eternū pfecta. Si sol: q̄re z luna: Per lunā solent significare scripture: mortalitatē carnis hui⁹: ppter augmēta z detrimenta: ppter transitoriā speciem. Benig z hiericho luna interpretat. Et vtiq̄ quidā qui descendebat ab hierusalē in hiericho incidit in latrones. Bescēdebat em̄ ab immortalitate ad mortalitatem. Similis est ergo caro ista lune que omni tempore z omni mēse patit augmēta z detrimēta. Sz erit caro ista nostra in resurrectione pfecta z testis i celo fidelis. Itaq̄ si in solo animo pficeremur: tātumodo soli nos cōpararet. Rursus si in solo corpore pficeremur: tātumodo lune nos cōpararet. Sed q̄a pficiet nos deus z in animo z in corpore: secundū animū dictū ē: sicut sol in p̄spectu meo: qz animā nō videt nisi deus: z sicut luna iam caro perfecta in eternum: in resurrectione mortuoz: z testis i celo fidelis. Quia vero dicebant omnia de resurrectione mortuoz: obsecroyos audite hoc itez planius: z mementote. Scio em̄ quosdā intellexisse: alios vero fortasse quid dixerim adhuc inquirere. In nulla re sic contradicitur fidei christiane: q̄ in resurrectione carnis. Benig ille qui natus ē in signū cui p̄tradicit: z ipse carnē suaz resuscitauit: vt obuiā iret cōtradictori: z q̄ posset mēbra sua sic sanare: vt ea vulnerata fuisse nō appareret: cicatrices seruauit in corpe: vt vulnus dubitationis sanaret in corde. In nulla ḡ re tā vehementer: tam ptinaciter: tam obnixe et cōtentiose cōtradicit fidei christiane: sicut de carnis resurrectione. Itā de animi immortalitate multi etiā philosophi gētium multa disputauerūt: z immortalē esse animū humanum pluribus z multiplicibus libris cōscriptū memorie reliquerūt. Cum ventū fuerit ad resurrectionē carnis nō titubāt: sed aptissime cōtradicit: z p̄tradictio eoz talis est: vt dicāt fieri nō posse: vt caro ista terrena possit i celū ascēdere. Ideo pfecta luna ista in eternū: z aduersus omnes p̄tradictores testis in celo fidelis. Hec de christo promissa sūt: q̄ certa: q̄ firma: q̄ apta:

LXXXVIII

q̄ indubitata. Nam z si quedaz sunt tecta mysterijs: qdā tñ sic manifesta: vt ex ipsis facillime aperiāt obscura. Hec cū ita sint: videte qd sequit. **Tu vero reppulisti z ad nihilū deduxisti: distulisti christū tuū. Auertisti testamentū serui tui: prophansti in terra sanctitates eius. Destruixisti omnes macerias ei⁹: posuisti munitiōes eius formidinē. Diripuerūt eū oēs transcuntes viā: factus est opprobrius vicinis suis. Exaltasti dexterā inimicoy ei⁹: iocundasti omnes inimicos eius. Auertisti adiutoriū gladij ei⁹: z non es opitulatus ei in bello. Dissoluisti eū ab emūdatione: z sedē ei⁹ in terra collidisti. Adiuuisti dies sedis eius: pfudisti eum pfusione. Quid est hoc: Illa omnia promissisti: tu vero ista contraria fecisti. Ubi sunt p̄missiones ad quas paulo ante gaudebam⁹: de quib⁹ taz alacriter plaudebam⁹: de quibus securi gratulabamur: Quasi ali⁹ p̄miserit: alius euertit. Quod mirandū est. Non alius: sed tu vero: tu qui p̄mittebas: tu qui cōfirmabas: tu qui ppter dubitationem humanam etiā iurabas: illa p̄misisti: ista fecisti. Ubi tenebo iusurandū tuū: vbi inuentaz promissum tuū: Hec p̄misisti: hec fecisti. Quid est hoc: Ita vero fallum p̄mitteret de⁹: aut falsū iuraret: Quare ḡ illa p̄misit z ista fecit. Ego dico: qz ista fecit vt p̄missa firmaret: Sz quis ego qui ista dico: Uideamus si hoc veritas dicit: tūc nō erit inane quod dico. Baud positus erat cui p̄mitteretur hec omnia in semine eius quod est christus impiēda. Propter promissa ergo que dicta sunt ad Baud: expectabant homines impleri in Baud. Proinde ne quisq̄ christianus cū diceret de christo dixit: alius diceret: nō: sed de illo Baud dixit: z erraret cū videret impleta oia esse in Baud: destruxit ea in Baud: vt cū videas ea in illo nō impleta que necesse est impleri: queras alterū in quo ostendant ipleri. Ita etiā dictū est de Esau z Jacob: maior seruiet minori: z inuenim⁹ maiore adoratū a minore: cū scriptū sit: Ad maior seruet minor: vt cū in illis duob⁹ p̄cedētib⁹ videris nō impletū: expectes duos p̄plos in quib⁹ impleat qd nō mendax deus polliceri dignat. Ecce ex semine tuo dixit Baud: ponā sup sedez tuā. Promisit ex semi**

Alia lra.
† despecti.
Alia lra.
† sanctuariū.
Alia lra.
† sepes.
† firimentū.
Alia lra.
† depmētū est
† lenificasti.
Alia lra.
† auxiliatus.
† destruxisti.
† dinorasti.
† temporis.

ne eius in eternū aliqd: z nat^o est Salomō:
 Fact^o ē autē tāte sapiētie: tanteq; prudētie:
 vt pmissio dei de semine Dauid in illo pu
 taref iplēta. Sed cecidit Salomō: z dedit
 locū sperādi christo: vt qm̄ de^o nec falli pos
 set nec fallere quē sciebat casurū: nō in eo
 poneret pmissū suū: sed p^o casum ei^o respi
 ceres tu deuz: z flagitares pmissū tuū. Er
 go dñe mētī^o es: Nō implez qd̄ pmissisti:
 Nō exhibes qd̄ iurasti: Forte hic dicitur^o
 tibi erat dñs: Jurauī quidē z pmissi: si iste
 noluit pseuerare. Quid ḡ tu dñe deus: nō
 psciebas istum nō pseueraturū: Utiq; scie
 bas. Quare ḡ in nō pseueraturo mihi qd̄
 eternū eēt pmittebas: Nōne tu dixisti: Si
 dereliquerint legē meam: z in iudicijs me
 is nō ambulauerint: z mādata mea nō cu
 stodierint: z testamentum meum pphana
 uerit: manebit tñ pmissio mea: implebitur
 iuratio mea. Semel iurauī in sancto meo
 intus in secreto quodā: in ipso fonte vnde
 pphete biberūt qui nobis hec eructuaue
 rūt. Semel iurauī inquit: si Dauid menti
 ar. Exhibe ergo qd̄ iurasti: redde qd̄ pmi
 sisti. Sublatū est de isto Dauid: ne expec
 taretur in isto Dauid. Expecta ergo quod
 pmissi: nouit illud z ipse Dauid. Tūc em̄
 quid dicat: Tu vero repulisti z ad nihilū
 deduxisti. Ergo vbi est quod pmissisti: Bi
 stulisti christū tuum. Quis tristia quedaz
 enumeret: in hoc tamen verbo reficit nos.
 Manet oīno deus qd̄ pmissisti: nā z chri
 stum tuuz nō abstulisti sed distulisti. Huic
 ergo Dauid in quo sperabant ignari pro
 missa sua deū completurū videte quid ac
 cidit: vt pmissa dei firmius in alio sperata
 cōpleantur. Distulisti christū tuū: euertisti
 testamentū serui tui. Ubi est em̄ testamētū
 vet^o iudeozū: Ubi ē terra illa pmissiois: in
 qua habitātes peccauerūt: qua deleta mi
 grauerūt: Regnū iudeozū queris: nō est.
 Altare iudeozū queris: nō est. Sacrificiū
 iudeozū queris: nō est. Sacerdotiū iudeo
 rū queris: nō est. Euertisti testamentū ser
 ui tui: pphanasti in terra sanctitatē eius.
 Sancta illa que habebāt terrena esse ostē
 disti. Destruxisti oēs macerias eius quib^o
 euz munieras. Quādo em̄ dirperetur: ni
 si macerie dirupte fuissent: Posuisti mu
 nitiones eius formidinē. Quid est formi
 dinē: Ut dicatur peccātib^o: si de^o naturali
 bus ramis nō pepcit: neq; tibi parceret. Di
 ripuerunt eū omnes transeuntes viā: om
 nes scilicet gentes: p viam: hoc est p vitam

istā transeuntes diripuerunt israel: diripue
 rūt Dauid. Primū videte frustra eius in
 oibus gentib^o. Be ipsis em̄ dictū ē: Par
 tes vulpiuz erunt. Reges quippe impios
 vulpes appellauit scriptura: dolosos z ti
 midos: quos terret virtus aliena. Ideo ip
 se dñs cū de herode cōminante loqueret:
 dicite inqt vulpi illi. Rex qui neminē ho
 minū timet ipse vulpes nō est: leo ille d̄ tri
 bu Juda: cui d̄r: Ascēdisti recubēs dormi
 sti sicut leo. Nōtate ascēdisti: z ptāte dormi
 sti: qz voluisti dormisti: qz voluisti ascēdi
 sti. Nō in alio psalmo dicit: Ego dormiui.
 Nōne plana erat sentētia: Dormiui z som
 num cepi: z exurrexi: qm̄ dñs suscepit me:
 Quare additū est ego: Et cū magno pon
 dere pnunciatū: ego dormiui. Ego dormi
 ui: illi seuerūt: illi psecuti sūt. Sed si nolu
 isse nō dormissem. Ego dormiui. Ergo de
 quib^o dictū erat: Partes vulpiū erunt: de
 his dictum est nūc: Diripuerūt eū oēs trā
 seūtes viam: factus est opprobriū vicinis
 suis. Exaltasti dexterā inimicōz eius: iocū
 dasti oēs inimicos ei^o. Aduerite iudeos:
 z videte oīa impleta q̄ pdicta sunt. Auerti
 sti adiutoriū gladij eius: quō solebāt pauci
 dimicare: multos psternere: Auertisti ad
 iutoriū gladij eius: z nō es opitulatus ei in
 bello. Merito victus: merito captus: me
 rito a regno suo alienat^o: merito dispersus.
 Eam em̄ terram pdidit: p qua dñm occi
 dit. Auertisti adiutoriū gladij ei^o: z nō es
 opitulat^o ei in bello: Dissoluisti eū ab emū
 datione. Quid est hoc: Inter omnia ma
 la magnus hic terror. Quātūcunq; em̄ ce
 dat deus: quātūlibet irascatur: quātūlibet
 verberet: flagellet: ligatū tñ flagellet: quez
 mundet non dissoluat ab emundatione: si
 em̄ dissoluit ab emū datione: iam nō habet
 mundandū sed psciendū. A qua ḡ emū
 datione dissoluit iudeus: A fide. Ex fide
 em̄ viuimus: z de fide dictū est: fide mun
 dans corda eozū. Et quia sola fides chri
 sti mūdat nō credētes in christū soluti sūt
 ab emū datione. Dissoluisti eum ab emun
 datione: z sedem eius in terra collidisti: me
 rito z fregisti: minuisti dies sedis eius. Pu
 tabant se in eternū regnatos: minuisti di
 es sedis eius: pfudisti eū confusione. Hec
 omnia venerūt iudeis: nō tñ ablato chri
 sto: sed dilato. Tūc em̄ videtur vtz imple
 at deus pmissa sua. Post hec dura que cō
 memorauit euēnisse ipi pplo z illi regno: ne
 ibi putaret de^o impleuisse quod pmisserat:

z nō daret alterū regnum in christo: cuius regni nō erit finis: alloquitur eū p̄beta z dic. **Quousq; domine auerterē in finem:** Forte enim nō in finē z ab ipis: qz cecitas ex pte israel facta est: vt plenitudo gentiuz intraret: z sic omnis israel salu⁹ fieret. Interea tamen: **Exardescet sicut ignis ira tua.** **Ademeto que est substātia mea.** **David iste dicit positus in carne in iudeis: positus in spe i christo: memeto q̄ est substātia mea.** Non em̄ quia iudei defecerūt: defecit substātia mea. Et em̄ de illo populo virgo **Maria: de virgine Maria caro christi: z caro illa si peccatrix sed peccatorū mūdatrix.** Ibi est inquit substātia mea. **Ademeto que est substātia mea.** Non enim oīno interijt radix: veniet semē cui p̄missū est: dispositū per angelos in manu mediatoris. **Ademeto que est substātia mea.** **Non em̄ vane cōstituisti omnes filios hominū.** Ecce oēs filij hominū ierunt in vanitatē: tu tamē nō vane illos cōstituisti. **Lū ergo ierūt omnes filij hominū in vanitatem:** quos tu non vane constituisti: vnde eos mundares a vanitate: **Anquid nihil tibi seruasti:** Illud quod tibi seruasti vnde mundares homines a vanitate: sanctus ille tuus in eo substātia mea. **Ex illo em̄ mūdant oēs q̄s nō frustra cōstituisti a p̄pria vanitate:** quibus dicit: **Filij hoīm q̄usq; grauel corde: vt qd diligitis vanitatē: z queritis mendacium:** Forte solliciti facti p̄uerterent a vanitate: iuenrēt se vanitate inq̄natos quererēt vñ mundarent. **Succurre: fac securos.** Et sci tote qm̄ miracauit dñs sanctū suum: sanctū suū admirabilē fecit: inde oēs vanitates mūdauit. **Ibi est inquit substātia mea memeto eius.** **Nō em̄ vane cōstituisti oēs filios hoīm.** Ergo seruasti aliqd vñ mūdarent. **Quis est iste quē seruasti: Quis est homo q̄ viuēt z nō videbit mortē:** Ergo ille homo: q̄ viuēt z non videbit mortē: ip̄e mūdāt a vanitate. **Nō em̄ in vanitate p̄stituit oēs filios hoīm.** Aut pōt illos cōtemnere q̄ fecit illos: nō eos p̄uerteret z nō mūdaret: **Quis est hō q̄ viuēt: z nō videbit mortē:** Surgēs em̄ a mortuis iam nō morit: z mors ei vltra nō dñabitur. **Beniq; cū in alio psalmo scriptū legit: Nō de relinques aiām meā in inferno: nec dabis sanctū tuuz videre corruptionē: assumit b̄ testimoniū apostolica discip̄lia: z ita in actibus ap̄loz p̄tra infideles disputabat di-**

cens: **Uiri fratres scimus qz David patri archa mortu⁹ est: z caro ei⁹ vidit corruptionē.** **Nō q̄ de illo dictū est: Nec dabis sanctū tuū videre corruptionē.** Si q̄ nō de illo dictū est: de q̄ dictū est: **Quis est hō q̄ viuēt z nō videbit mortē: Sed forte null⁹ est: imo q̄s est vt q̄ras dictū est: si vt desperes.** **Sz forte ē aliq̄s hō qui viuēt: z nō videbit mortē: non tñ dixit de christo q̄ mortu⁹ est.** **Null⁹ oīno hō ē q̄ viuēt z nō videbit mortē: nisi q̄ iā p̄ mortalib⁹ mortu⁹ ē.** **Nā vt sci as qz de illo dixit: vide quid sequit.** **Quis est homo qui viuēt z nō videbit mortē: Ergo nunq; fuit in morte: fuit.** **Quō q̄ viuēt z nō videbit mortē: Eruct animā suā de manib⁹ inferi:** Ecce vere sol⁹ oīno singularit̄ solus viuēt z nō videbit mortē: z eruct aiām suā de manib⁹ inferni: qz z si ceteri fideles eius resurgēt a mortuis: z viuēt z ip̄i in eternū: z nō videbūt mortē: nō tñ animā suā ip̄i eruct de manib⁹ inferni. **Ille q̄ eruct animā suā de manibus inferni ip̄e eruct aiās fidelitū suoz: ip̄i se eructe nō p̄nt.** **Probat quia ip̄e aiām suā eruct: p̄testatē habeo ponēdi aiām meā z p̄tatem habeo itez sumēdi eam: nemo tollit eam a me: quia ego dormui: sed ip̄e eam pono a me: z itez sumo eā quia ip̄e est q̄ eruct aiāz suā de manib⁹ inferni.** **Sed in ipsa fide christi laboratū est aliquantuz: z diu dixerunt gentes fremētes qm̄ moriet z peribit nomē ei⁹: Propter hos q̄ iā in christū credētes: sed aliquādiu laboraturos sequit z dicit: **Ubi sūt misericordie tue atiq; domine: Jam agnouim⁹ christū mūdatorē: iam tenem⁹: in quo cōples p̄missa.** **Exhibe in illo qd̄ p̄missi: ip̄e ē qui viuēt z non videbit mortē: ip̄e ē q̄ eruct aiām suā de manib⁹ inferni: z nos tamē adhuc laboram⁹.** **Dixerūt ista martyres: quoz natalicia celebram⁹.** **Ip̄e viuēt z nō videbit mortē: ip̄e eruct animā suā de manib⁹ inferni: z nos p̄ p̄ te mortificamur tota die: deputati sum⁹ velut oues occisionis.** **Ubi sūt misericordie tue atique domine: Quas iurasti David in veritate tua.** **Ademeto opprobriū seruoꝝ tuoz.** **Jam in illo viuente: iā in illo in celo ad dexterā patris sedēte: opprobria obiecta sunt christianis: crimen de christo christiani diu habuerūt.** **Quidua illa pariens: z habēs filios abundātiōres q̄ illa q̄ habebat virum: audiuit ignominias: audiuit opprobria: si ecclesia multiplicata extēdens in dexterā atq; fini-****

Alia lra. t̄ Alq; quo t̄ auerterē.

Alia lra. Demozare.

Alia lra. t̄ Anquid.

Alia lra. t̄ manu.

Alia lra. t̄ sicut. t̄ Demoz esto dñe.

gram: ignominia viduitati sue iam non est memor. Memeto dñe apud que est abundantia suauitatis memorie tue: memento noli obliuisci. Quid memeto: Memeto opprobrii seruatorum tuorum. Quod cotinui in sinu meo multarum gentium. Ebam inquit predicare et opprobria audiebas: et in sinu meo continebam quae implebam. Blasphemamur: rogamus: quasi purgamenta mundi facti sumus: oim peripsima. Bui cotinuerunt christiani opprobria in sinu suo: in corde suo: nec audebant resistere cotinuatibus: anquam crimine videret respondere pagano. Nunc iam crimine est remanere pagani: Bras dño: memor fuit opprobriorum nostrorum: exaltauit cornu christi sui: fecit admirabile apud reges terre. Nam modo nemo insultat christianis: aut si insultat non publice insultat: sic loquitur mala ut plus timeat audiri: quam velit credi. Quod cotinui in sinu meo multarum gentium.

Quod exprobrauerunt inimici tui dñe. Et iudei et pagani: quod exprobrauerunt. Quid exprobrauerunt: Commutationem christi tui. Hoc exprobrauerunt: commutationem christi tui. Hoc enim obiecerunt: quod mortuus est christus: quod crucifixus est christus. Quid obijcitis infanti? Quis iam nemo est qui obijciat: tamen si qui reliqui remanserunt quid obijcitis: quia mortuus est christus: Ille non perimebatur: sed commutabatur. Mortuus dicitur propter triduum. Ecce quod exprobrauerunt inimici tui: non amissionem: non pditionem: sed plane commutationem christi tui. Mutatus est ille a tpali vita ad eternam: mutatus est a iudeis ad gentes: mutatus est etiam a terra in celum. Eant nunc vani inimici tui: et adhuc exprobrant commutationem christi tui. Utinam et ipsi mutentur et commutationem christi tui non exprobrabunt. Sed displicet christi mutatio: quod ipsi mutari nolunt. Neque enim est illis commutatio: et non timuerunt deum: quod exprobrauerunt inimici tui: commutationem christi tui. Exprobrauerunt illi commutationem: tu autem quid?

Alia lra.
† benedictus dominus.

Benedictionem autem dñi in eternum: fiat fiat. Bras misericordie ipsius. Quid dicam aliud: quam gratias gratie ipsius? Nos enim gratias agimus: non damus: nec reddimus: nec referimus: nec rependimus gratias: sed tamen verbis agimus: retribuimus. Ipse nos gratia saluos fecit: ipse impietates nostras attendit: ipse nos non esse querentes quasi iuenit: redemit: liberauit a dñatu diaboli et potestate demoniorum: alligauit nos fide mundandos vni soluit illos inimicos qui non credunt: et ideo munda-

ri non possunt. Dicant quae remanserunt quae quid voluit: quotidie in dies singulos minus minusque remanebunt: obijciant: irrideant: exprobrent non interitum: sed commutationem christi tui: non videtur quod cum ista dicunt: deficiunt: aut non credendo: aut moriendo. Illorum enim maledictio temporalis est: benedictio autem domini ieterna: et ad confirmanda benedictionem ne quis timeat: fiat fiat. Ista subscriptio est cautionis domini. Securi quae de permissionibus eius preterita credamus: presentia cognoscamus: futura speremus: non nos auertat inimicus a via: ut qui colligit nos tanquam pullos suos sub alis suis: foueat nos: nec aberremus a vijs eius: ne accipiter ethereus rapiat implumes adhuc pullos. Non enim de se deus christi animum sperare: si vult esse firmum: vapore materino nutriat. Illa est enim gallina colligens pullos suos: de quo improperat illi civitati infidelium: hierusalem: quoties volui colligere filios tuos: tanquam gallina pullos suos sub alis suis et noluit: ecce relinquet vobis domus vestra deserta. Hinc dictum est: Posuisti munitiones eius formidinem. Quia quae illi noluerunt protegi sub alis gallinae huius: et tale exemplum dederunt quod timere debeamus a volatili spiritibus immundis: quare quotidie quod rapiant: intremus sub alas gallinae huius diuise sapie: quoniam pro pullos suos infirmata est usque ad mortem: amemus deum deum nostrum: amen ecclesiam eius: illum sicut patrem: istam sicut matrem. illum sicut dominum: hanc sicut ancillam eius: quod filij ancillae ipsius sumus. Sed matrimonium habet magna caritate copaginat. Nemo offendit unum et pro meret alterum. Nemo dicat ad idola quod deus vero: arrepticios quidem et sortilegos psulo: sed tamen dei ecclesiam non relinquo: catholicus sum. Tenens matrem: offendis patrem. Alius itez dicit: Absit a me: non consulo sortilegum: non quero arrepticum: non quero diuinationes sacri legas: non ideo ad adoranda demonia: non seruiuo lapidibus: sed tamen in parte Bonati sum. Quid tibi prodest non offensus pater: qui offensas vedicas matrem? Quid prodest: si deum confiteris: deum honoras: ipsum predicas: filius eius agnoscis: sed entem ad patris dexteram preteris: et blasphemias ecclesiam eius? Non te corrigunt exempla humani iugij: Si haberes aliquid patronum: cui quotidie obsequeris: cuius limina seruiendo pretereres: quem quotidie dico salutare: sed et adorares: cui impenderes fidelia obsequia: si vnus crimine de eius coniuge diceres: nisi quod domus eius intrares? Attendite quae carissimi: tenete oes vnanimiter deum patrem et matrem ecclesiaz. Hatalicia

scdoy cu sobrietate celebrate : vt imitemur eos q pcefferut : z gaudeat de vobis q orat p vobis : vt benedictio dñi in eternu mane at sup vos : fiat fiat.

Explicit Trac. de ps. LXXXVIII. Incipit Trac. de ps. LXXXIX.

Ratio Moysi hois dei. Pre notat psalm iste: p que hoies suu de legē dedit plo suo: que p eudē hoiem suu de domo seruitut liberās: q dra ginta ānis p heremū duxit. Fuit q Moyses mister veteris testamēti: z ppha noui testamēti. Dia qppe illa in figura ptingebāt in illis: sic ait Apulus: Scripta sunt aut ad correptionē nřam: in q̄s finis scdoy obuenit. Scdm hāc q̄ dispēfationē q̄ facta est p Moysen: ispiciēdus ē psalm iste: q̄ ex ei oratōe titulu accepit. Expositio psalmi.

He: inqt: refugiu tu fact es nob: in generatiōe z generationē. Siue in oi gnānde: siue in duab vtete z noua: qz sicut dixi: mister fuit ille testamēti p̄nētis ad gnātionē veterē: z ppha testamēti p̄nēt ad gnātionē nouā. Qui testamēti sp̄osor sponsusqz cōiugij qd de illa gnātionē sortit est: ait ipse Iesus: Si crederet Moysi credētis z mihi: de me em ille scripsit. Ad em credēdus est ab ipo oino Moysē istuz psalmū fuisse p̄scriptū: q̄ vllis ei lris indit nō est: in quibus ei cātica scripta sūt: sed alicui significationis grā tā magni meriti serui dei nomē adhibitū est: ex q̄ dirigeret legētis vel audietis intētio. Fact es inqt nob dñe refugiu in gnātiōe z generationē. Quale autē refugiu fact sit: qm̄ sez nob cepit eē qd nō erat: id ē refugiu. Ad aut ipse nō erat aūqz nobis eēt refugiu: secut adiunxit. Di usqz mōtes fierēt z formaret terra z orbis terre: z a sclo vsqz in seculū tu es. Tu q̄ qui sp es: z aūqz essemus z aūqz mūdus esset: refugiu ex q̄ ad te conuersi sum fact es nobis. Ad mihi aut videt vteunqz intelligendū qd ait: Priusqz mōtes fierēt z formaret terra: vel sicut alij codices habēt: qd de vno vbo greco exp̄f sū est: fingere terra. Mōtes quippe ptes terre sūt altiores: z vtiqz si anteqz formaret terra de est: a q̄ terra formata est: qd magnū de mōtib vel q̄buslibet alijs ei p̄tib dicit: cuz sit de nō solū aū terrā: s̄ z aū celū z terrā: z ante oēm corpālē z spūālē creaturā: S̄z nimirū vniuersa creatura rōnal hac differētia fortasse distincta ē: vt mon-

tiū noie significarent celsitudies āgeloz: z fre noie hūilitas hoim. Et iō q̄uis oia q̄ creata sūt nō icōgrue: vel facta: vel formata dicant: tñ si verboy istoz est vlla pprietas facti sūt angeli: qui cūm eisdem celestibus enumerarent opib: ita enumeratio ipsa p̄clusa ē: Ipe dixit z facta sūt: ipse mādauit z creata sūt. Tñ aut hō fm corp fieret terra formata ē. Hā hoc verbo sc̄ptura vti tur: vbi legim: Vel finxit de: vel formauit de hoiem de limo terre. Ergo priusqz fierent ea q̄ in creatura tua sūma atqz magna sūt. Quid em̄ magis rōnali celestiqz creatura: z pusqz fingeret terra: vt eēt qui te agnosceret z laudaret in terra: z h̄ paz est: qz ista ceperūt siue in tpe: siue cū tpe: s̄ a seculo: z vsqz in seculū tu es. Qd p̄ueniēt diceret: ab eterno in eternū. Ad em̄ a seculo de: qz est aū secula: aut vsqz in seculū: cui est finis: cū sit ille sine fine: s̄ ex ābiguo verbo greco fit plerūqz in scripturis: vt vel seculū p̄ eterno: vel eternū p̄ seculo ponat latin⁹ interpres. Optime aut nō ait a seculo tu fecisti: z vsqz in seculū tu eris: sed p̄ntis significationis verbū posuit: insinuās dei substantiā omnimō incōmutabilē: vbi nō est fuit z erit: sed tñmō est. Tñ dicitur est: Ego sum q̄ suz: z q̄ est misit me ad vos: Et mutabis ea z mutabūtur: tu aut idē ipse es z anni tui nō deficiēt. Ecce q̄ eternitas facta est nobis refugiu: vt in ea māfuri: ad eā de hac tēpis mutabilitate fugiam. S̄z qm̄ cū hic sum in magnis z multis tēptationibus viuimus: quib⁹ ne auertamur ab isto refugio metuendū ē: intueamur qd p̄sequenter oratio poscat hois dei. He auertas hoies in hūilitatē: Id ē ne a tuis eternis atqz sublimib⁹ hō auersus tēpalia p̄cupiscat: sapiatqz terrena. Et hoc a deo petit qd de ipse p̄cipit: simili oino sentētia qua i oratōe dicim: He nos inferas in tēptationē. Beniqz z hic adiūgit. Et dixisti quertimini filij hoim. Tanqz diceret: hoc a te peto quod ipse iussisti: dans ei⁹ grāte gloriā: vt qui gloriat in domino gloriatur: sine cuius adiutorio p̄r arbitriū volūtatis temptationis huius vite superare non possumus. He auertas inquit hominem in humilitatem: z tamen tu dixisti: Conuertimini filij hominū. Sed da quod iussisti: precē petentis exaudiendo: vel adiuuando volentis fidem. Quoniam mille anni ante oculos tuos: tanqz dies hesternā que p̄terijt. Id debe-

Alia lfa. ta. in.

Alia lfa. t aut. t no habet. t et. t ocus.